

ÎNGERUL LEGĂMÂNTULUI

Bună seara, prieteni. Este o plăcere să mă aflu din nou aici în Numele Domnului nostru Isus, să-L slujim cu toată inima noastră.

Mă

bucur să văd această frumoasă audiență, deși este luni seara. M-am gândit că din cauză că aseară nu au mai fost locuri și o mare parte dintre cei veniți nu au mai fost lăsați înăuntru, mulți se vor descuraja și nu vor mai veni. Dar văd că în seara aceasta ați venit din nou. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să împlinească dorința inimilor voastre. Nădăjduiesc să avem o trezire de modă veche, pe care de altfel o așteptăm de multă vreme aici în Phoenix. Dumnezeu să fie lăudat.

Pentru

mine aceste adunări sunt puțin obositoare, dacă înțelegeți ce vreau să spun. Vedenia este ceva greu de suportat pentru ființa umană; întotdeauna a fost așa, încă este și în seara aceasta, și probabil va fi așa până când vom avea trupul de slavă. Fiind oameni, uneori nu înțelegem aceste lucruri; nu înțelegem maniera în care lucrează Dumnezeu, dar atunci vom înțelege totul.

Dacă

va fi cu voia Domnului, într-o seară din săptămâna aceasta aș vrea să aduc un mesaj evanghelic despre Legământul necondiționat al lui Dumnezeu. Prin aceasta, încerc să zidesc credința oamenilor și să-i ridic până în punctul în care pleacă toată teama.

Creștinul

nu trebuie să aibă nici un fel de îngrijorare, ci trebuie să fie cel mai liber și mai binecuvântat om de pe pământ. De ce aceasta? Pentru că el nu are nimic de pierdut. *„Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce Îl*

iubesc pe Dumnezeu." (Romani 8.28). Atunci cum am putea pierde ceva? Nu avem nimic de pierdut, este adevărat? Noi suntem ancorați în Isus Hristos și mergem acasă în slavă petrecând un timp binecuvântat, pentru că Dumnezeu se îngrijește de toate pentru noi. Minunat!

Tu

ești frate Joe? Este pentru prima dată când îl văd după mulți ani. Tu vii din biserica spaniolă, te țin minte. Mă întreb cum va fi când vom ajunge sus în slavă și vom privi în jur ca să vedem un chip cunoscut?

După

ce am colindat lumea și am văzut atâția oameni flămânzi și atât de mulți creștini devotați, mă gândesc că va veni un timp când vom sta cu toții la marea masă, toată rasa umană răscumpărată. Gândiți-vă la ziua când vom sta la acea masă primitoare, fiindcă sfinții vor sta acolo timp de o mie de ani.

Atunci

vom privi peste masă la acei veterani plini de cicatrice primite în luptă. Primul lucru pe care-l vom face când vom ajunge pe țărmul slavei este să luăm Cina nunții, fiindcă Isus a spus *„că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu.”* (Matei 26.29). Acesta-i primul lucru!

Ce

tablou frumos este când Rebeca a venit să-l întâlnească pe Isaac; ei s-a întâlnit pe câmp, iar el a dus-o în cortul tatălui său și s-au căsătorit.

Exact

așa va fi și la Cina nunții, când vom merge Acasă.

Când

vom privi peste masă și îi vom vedea pe bătrânii veterani din Phoenix și din alte locuri, s-ar putea să vărsăm o lacrimă sau două, nu-i așa? O, ce timp minunat va fi atunci!

Apoi

Îl vom vedea venind pe Împăratul slavei, în haina Sa albă. El va veni, ne va îmbrățișa pe fiecare în parte, va șterge lacrimile din ochii noștri și ne va zice: „Nu mai plânge. Totul a trecut; acum suntem aici cu toții. Intră în bucuria Domnului, care a fost pregătită pentru tine de la întemeierea lumii.” Ziua aceea o așteptăm cu toții; după ea tânjim.

De

curând, am auzit la radio o emisiunea în care majoritatea oamenilor de știință erau de părere că mai sunt încă zece ani și lumea va fi anihilată total. Zece ani... desigur, aceasta este o presupunere.

Dar

când hidrogenul și oxigenul vor intra în conflict, și vor începe să explodeze ici și colo, nu știu ce se va întâmpla. Probabil va cuprinde întreaga lume și asta va fi tot. Nu vor mai exista nici munți, nici copaci și nici altceva pe pământ. Așa spune Biblia.

Dar

când se va întâmpla aceasta, noi vom fi plecați, pentru că o parte din noi este nemuritoare. Da, domnilor. Atunci nu vom avea nevoie nici de atom, nici de altceva, ci vom fi luați într-o clipă, la o clipeală de ochi, ca să-L întâlnim pe Domnul în văzduh.

Voi

știți că sunt trei veniri ale Domnului. Trei este numărul desăvârșit al descoperirii lui Dumnezeu. 3, 5, 7, 9, 12, 24, 40, 50. Dar sunt trei veniri:

-
o dată a venit să-Și răscumpere Mireasa;

-
apoi vine în văzduh ca să-Și ia Mireasa;

- și a treia oară vine cu Mireasa Sa la începerea Mileniului.
Aceasta se va întâmpla după ce se va termina Cina nunții. Atunci ne vom
întoarce pe pământ pentru Împărăția de o mie de ani. Eu doresc atât de mult
să-L văd, voi nu?

Nu

cu mult timp în urmă am auzit pe cineva spunând povestea unui sclav, care a
fost salvat de Domnul și eliberat. Spunea că atunci când era pe moarte, a
intrat pe poartă, dar s-a așezat după ușă. Însă cineva a venit și i-a zis:

„Sam,
vino să primești cununa pe care ai câștigat-o!”

„Cununa?”

a întrebat el. „Am câștigat cununa? Nu-mi vorbiți de asemenea lucruri, pentru
că nu vreau nimic altceva decât să-L privesc pe El o mie de ani. Asta-i tot ce
vreau.”

Așa

gândim și noi. Nu acesta este simțământul tuturor creștinilor? Noi nu vrem
cunună, nu vrem răsplată, ci vrem doar să-L vedem pe El. Eu vreau doar să-L
privesc; pentru mine va fi suficient să Îl pot privi pe El. Iar dacă la
sfârșitul drumului mă va condamna și va trebui să merg în iad, Îl voi iubi
oricum, pentru că orice decizie ar lua, El este drept. Am fost nimic când am
venit și tot nimic sunt și când voi pleca. Și dacă voi fi acceptat de El, numai

harul a făcut aceasta.

De

aceea mă lupt din toată inima și cu dragoste pentru fiecare. Poate nu sunteți întru totul de acord cu mine în ceea ce privește Scriptura, dar eu nu am altă învățătură decât ceea ce spune Ea. Îl iubesc pe Domnul și asta-i tot.

Poate

cineva zice: „Frate Branham, eu cred aceasta așa...” Ei bine, poate eu nu văd lucrurile așa, dar aceasta nu mă oprește să mă gândesc la voi și să vă iubesc.

În

seara aceasta vom începe să citim din Exod 23, de la versetul 20 și vom vorbi puțin în timp ce-L așteptăm pe El. Din câte îmi amintesc, când vine ungera Domnului, se întâmpla ceva... nu prea știu ce, decât dacă îmi spun ei... îmi amintesc doar ca prin vis unele lucruri...

Din

câte am văzut sunt câteva haine și alte lucruri aduse în seara aceasta pentru rugăciune. Nădejdea mea este că atunci când vom pleca, nu va mai fi nici un scaun cu roțile, iar oamenii să fie vindecați și să umble pe deplin sănătoși pe străzi. Pentru aceasta este nevoie doar să credeți. Isus vrea să vă elibereze pe fiecare dintre voi; El nu vă vrea așa, ci vrea să fiți sănătoși, așa cum ați fost înainte.

Vă

rog să credeți în El. Dacă ar fi ceva ce aș putea face ca să vă ajut, aș face, fiindcă dacă aș putea și totuși nu v-aș ajuta, aș fi o brută. Eu sunt aici încercând să-L reprezint pe El, fiindcă cred în harul Lui; cred că dacă îmi va îngădui, vă pot ajuta să-L vedeți și să-L credeți ca să puteți fi vindecați. Să nu vă temeți! Motivul pentru care nu primiți ceea ce cereți este că vă temeți că nu se va întâmpla. Dar „credința

este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” (Evrei 11.1). Cred că în seara aceasta v-ați adus Biblia, pentru că vreau să citesc câteva versete din însărcinarea lui Moise:

„Iată, Eu trimit un Înger înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum, și să te ducă în locul, pe care l-am pregătit.

Fii

cu ochii în patru înaintea Lui, și ascultă glasul Lui; să nu te împotrivești Lui, pentru că nu vă va ierta păcatele, căci Numele Meu este în El.

Dar

dacă vei asculta glasul Lui, și dacă vei face tot ce-ți voi spune, Eu voi fi vrăjmașul vrăjmașilor tăi și potrivnicul potrivnicilor tăi.

Îngerul

Meu va merge înaintea ta, și te va duce la Amoriți, Hetiți, Fereziți, Canaaniți, Heviți și Iebusiți, și-i voi nimici.

Să

nu te închini înaintea dumnezeilor lor, și să nu le slujești; să nu te iei după popoarele acestea, în purtarea lor, ci să le nimicești cu desăvârșire, și să le dărâmi capiștele. (idolii).

Voi

să slujiți Domnului, Dumnezeului vostru, și El vă va binecuvânta pâinea și apele, și voi depărta boala din mijlocul tău.”

(Exod 23.20-25).

Să

ne plecăm capetele și să vorbim cu Autorul acestui Cuvânt.

Tatăl

nostru bun și iubitor, în seara aceasta ne apropiem de Tine cu inimile pline de recunoștință, în Numele preaiubitului Tău Fiu Isus, știind că El ne-a promis că „*orice veți cere în Numele Meu, voi face..*” (Ioan 14.13). Astfel, știm că dacă venim în Numele Lui, vom primi ceea ce am cerut, pentru că venim pe calea dată de Dumnezeu: prin Isus Hristos.

De

aceea, având această asigurare deplină, credem că vom primi ceea ce cerem. Doamne, în seara aceasta cerem o ungere specială și peste vorbitor și peste ascultătorul Cuvântului Tău. Fie ca ascultătorul să audă, iar El să deschidă o cale de a-i scoate rădăcina necredinței afară, astfel ca Sămânța lui Dumnezeu să fie semănată în pământul bun al inimii lui, și să aducă rezultate mari chiar din seara aceasta. Ai milă, Doamne.

Audiența

aceasta micuță adunată în seara aceasta este prețul sângelui Tău. Tată, eu îi iubesc și te rog să mă lași să le fiu de ajutor, vorbindu-le Cuvântul Tău. Îngăduie aceasta, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin.

În

Cuvântul pe care l-am citit este însărcinarea lui Moise. Noi știm ce s-a întâmplat și cum l-a condus Dumnezeu pe poporul Israel din Egipt spre țara făgăduită. Știm cum, în acei ani de foamete, Dumnezeu s-a întâlnit cu Avraam și i-a dat Legământul, spunându-i că sămânța lui va locui într-o țară străină, unde vor fi robiți timp de 400 de ani, după care El vă va scoate de acolo cu mână puternică. Ce minunat! Mai mult, a făgăduit că-i va duce într-o țară, pe care a dat-o lui Avraam și seminței lui, ca s-o moștenească veșnic.

Tot

din Cuvânt știm că patriarhii l-au vândut pe Iosif, care era un tip desăvârșit spre Hristos. El era iubit de tatăl său, dar frații l-au urât. Ei bine, Hristos era în Iosif! Ei l-au urât fără temeii pentru că era duhovnicesc. A fost născut văzător și ca urmare, vedea vedenii, visa visuri și le tălmăcea. Iosif era mult mai duhovnicesc decât frații săi, care l-au urât fără nici un motiv.

Ei

ar fi trebuit să-l iubească, pentru că Dumnezeu era cu el. Ia respectați-i pe cei cu care este Dumnezeu și veți vedea cum veți propăși. Dumnezeu este totdeauna una cu Fiul Său Isus, iar dacă veți respecta aceasta, veți propăși.

Dar

ce s-a întâmplat? În loc să facă aceasta, ei l-au urât din pricina invidiei. Acesta este un tip bun pentru astăzi: Biserica duhovnicească este urâtă fără temeii de frații de jumătate.

Dacă

ați citit, Iosif a primit de la tatăl său o haină cu multe culori. Să știți că există numai șapte culori perfecte, iar acestea sunt culorile curcubeului. Când l-a descris pe Hristos după înviere, Ioan spune că arăta ca iaspisul și sardiul și deasupra capului avea curcubeul. Vedeți? Ruben și Beniamin, primul și ultimul, începutul și sfârșitul, Cel ce era, Cel ce este și Cel ce vine, Rădăcina și Vlăstarul lui David, Luceafărul de dimineață, Trandafirul din Saron, Crinul din vale, Alfa și Omega. Da, El stă acolo cu un curcubeu deasupra capului: un legământ. Curcubeul înseamnă legământul. Dumnezeu i-a dat lui Noe curcubeul, ca semn al legământului. Apoi a făcut un legământ în Isus Hristos pentru lume, așa că oricine crede în el nu va pieri niciodată ci va avea Viață veșnică.

Iosif

avea o haină în multe culori, probabil un curcubeu, iar frații lui îl urau fără motiv. El trebuia să fie omorât chiar de frații săi și aruncat într-o groapă,

așa cum a fost omorât Isus și aruncat în groapă de ai Săi. Dar Iosif a fost ridicat și pus la dreapta lui Faraon, în cea mai puternică țară din punct de vedere comercial și militar, și nimeni nu putea ajunge la Faraon decât prin el.

Și

Isus a fost luat din groapa mormântului și pus la dreapta majestății celui Preaînalt și nimeni nu poate veni la Tatăl decât prin Fiul.

Priviți-l

pe Iosif în timpul ispitei, când se afla în închisoare. Acolo erau închiși și pitarul și paharnicul faraonului. Ei au avut câte un vis, iar Iosif li l-a tălmăcit: unul a fost omorât, iar celălalt a fost salvat.

Când

Isus a fost pus în închisoarea morții, pe cruce, la stânga și la dreapta Lui au fost răstigniți doi tâlhari: unul a fost salvat și celălalt nu.

Iosif

era un tip desăvârșit arătând că El Și-a dat trupul ca Jertfă pentru noi. Când a murit, el a spus: „Știu că într-o zi Dumnezeu vă va izbăvi,” și ei i-au pus oasele într-o ladă mare. Ar fi trebuit să văd și eu lada în care au adus oasele lui Iosif din Egipt și faimoasa piatră din Scone.

Când

a murit, Iosif a lăsat o aducere aminte: oasele lui, spunându-le că într-o zi vor ieși afară, înainte ca acele oase să piară. Aș vrea să mă opresc puțin aici.

Voi

știți că Biblia este scrisă prin inspirație. Ea nu poate fi învățată în școală,

ci prin descoperirea Duhului Sfânt. Nu contează cât ești de deștept sau de șlefuit, numai Duhul Sfânt îți poate descoperi Cuvântul lui Dumnezeu.

Uitați-vă

la fariseii din timpul lui Isus, la acei saducheii și învățați, oameni sfinți fără greșală, leviți care trebuiau să fie născuți pe o anumită linie și educați din tinerețe în Scripturi, ei nu L-au putut recunoaște pe Isus, deși întreaga Scriptură vorbește despre venirea Lui. Înțelegeți ce vreau să spun?

Așa

că, nu încercați să-L cunoașteți prin educație sau teologie, pentru că Dumnezeu poate fi cunoscut numai prin descoperire, prin nașterea din nou. Duhul Sfânt este Cel care a scris Cuvântul lui Dumnezeu și L-a așternut aici și El a spus: *„...ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor.”* (Matei 11.25). Aceasta înseamnă că dacă vrei să știi ceva, trebuie să fiți ca un copil. Nu fii prea deștept! Calea în sus este întâi în jos: *„Oricine se va înălța va fi smerit; și oricine se va smeri, va fi înălțat.”* (Matei 23.12). Vedeți cum a ascuns Duhul Sfânt aceste taine, astfel încât nici o școală sau seminar să nu le poată pătrunde? Numai Dumnezeu le cunoaște și El le descoperă cui vrea. Este adevărat?

Când

sunt peste ocean, doamna Branham, pe care Dumnezeu știe că o iubesc, îmi scrie scrisori. Și în aceste scrisori, ea îmi spune: „Dragă Bill, stau aici, mă gândesc și mă rog pentru tine. Copiii dorm deja și ne este dor la toți de tine.”

Eu

citesc cuvintele scrise de ea, însă citesc și printre rânduri. De ce? Pentru că eu o iubesc pe ea și ea mă iubește pe mine. Vedeți? Este o problemă de dragoste. Ea nu îmi scrie multe rânduri, dar eu știu să citesc și printre ele.

Când

ești îndrăgostit de Hristos în felul acesta, citești Biblia „printre rânduri”. Înțelegi despre ce vorbește, pentru că ai o înțelegere duhovnicească. Să luăm un exemplu care mi-a venit chiar acum în minte.

Dumnezeu

i-a dat lui Iov propășire în toate lucrurile, dar Satana a spus ce-i va face și așa a făcut: i-a luat toate bogățiile și l-a lăsat sărac, i-a omorât copiii, i-a sfâșiat vitele și l-a umplut de bube din cap până în picioare, încât nici n-a mai putut sta în casă, probabil din pricină că acele bune miroseau foarte urât. A ajuns atât de rău, încât stătea pe o grămadă de cenușă și se scărpină cu un ciob. Mai mult, frații din biserica lui, care au venit să-l vadă, i-au zis: „Iov, ai păcătuit!” Ce mai mângâiere! Adesea oamenii cred că cineva este bolnav pentru că a păcătuit, dar nu este așa. Este adevărat că Dumnezeu lucrează prin boală și că boala este consecința păcatului, dar nu în toate cazurile este așa. În cazul lui Iov, Dumnezeu scotea de fapt la suprafață calitățile credinciosului.

Iov

stătea acolo tăcut și își scărpină bubele cu un ciob. Chiar și nevasta lui i-a zis: „Iov, ai ajuns un nenorocit. De ce nu-l blestemi pe Dumnezeu și să scapi? Uită-te la tine! Te-ai rugat și ai făcut toate lucrurile corect, iar acum toți râd de tine! Ai ajuns de batjocura tuturor. Cu siguranță Dumnezeu nici nu-ți mai ascultă rugăciunile.”

Dar

pot să văd cum bătrânul patriarh s-a uitat la ea lung și i-a zis: „*Vorbești ca o femeie nebună.*” Ce minunat! El n-a făcut-o nebună, ci i-a zis că ceea ce a spus sună nebunesc. Și a adăugat: „*Domnul a dat, și Domnul a luat, - binecuvântat fie Numele Domnului!*” (Iov 1.21). Aceasta este credință.

Uneori,

cei dragi te vor descuraja primii, când spui că Dumnezeu ți-a dat o făgăduință.

Dar dacă cineva este cu adevărat sincer și stă pe acel lucru, Dumnezeu este obligat să răspundă. Și dacă tu ai făcut un efort, Dumnezeu este obligat să-și facă partea Lui. Astfel, de la Răsărit a venit micul prinț Elihu. Aș fi vrut să avem mai mult timp ca să ne ocupăm de cuvântul acesta: „Elah, lah, Elohim, laHVeH.” Dacă veți despărți acest cuvânt, veți vedea un reprezentant al lui Dumnezeu care arată că Hristos a venit cu adevărat la Iov în timp de strâmtorare. El nu l-a acuzat pe Iov că a păcătuit în secret și nu a început să-i spună despre una sau alta, ci a zis: „Uită-te la pomi. Vântul suflă iar frunzele cad, dar cresc din nou. O sămânță micuță cade din floare, ploaia vine și o înmormântează într-o ceremonie și ea putrezește în pământ. Dar acolo, micuța sămânță plesnește și îi iese colțul afară. După un timp, sămânța nu mai este, pulpa nu mai este, floarea nu mai este, dar nu acesta este sfârșitul ei, pentru că acolo este un germen de viață care va trăi din nou.”

Cu

câtva timp în urmă, am stat de vorbă cu un predicator metodist care se numea Spurgeon. Mâncam niște înghețată la clubul agricol 4-H. Poate mulți dintre voi sunteți

membri acolo. Ei au o mașinărie care fabrică boabe de porumb. Sunt atât de perfecte încât nu le poți deosebi de cele naturale. Dacă amesteci o mână de boabe din acestea cu o mână de boabe naturale, nu le poți deosebi. Conțin aceeași cantitate de umezeală, calciu și fiecare componentă; și „inima” a fost pusă exact în locul corect. Poți face din ele aceiași fulgi de porumb, ca din boabele naturale, și au gustul la fel de bun ca celelalte. Dar ei spuneau: „Le poți deosebi numai atunci când le pui în pământ.” Bobul făcut de om va putrezi și acesta va fi sfârșitul, dar bobul făcut de Dumnezeu, are în el germenul de viață și trăiește din nou.

Atunci

am zis: „Frate Spurgeon, ai face bine să mă ții de mână, pentru că îmi vine să te îmbrățișez.”

Păi,

aceasta îl face pe un baptist, pe un metodist, etc., să strige, nu-i așa?

Deci

doi oameni pot fi în aceeași biserică; amândoi arată la fel și pot face o transfuzie de sânge, dar unul are Viață veșnică, iar celălalt nu o are. Amândoi merg la biserică, plătesc zeciuială și sunt religioși, dar unul are Viață și celălalt nu. Înțelegeți ce vreau să spun?

Iov

a observat că acel germen se întoarce la viață, de aceea a spus: *„Dar omul se duce în mormânt. Fiii lui vin să-l plângă și el nu știe; îl cinstesc și el nu înțelege. O, ascunde-mă în mormânt până va trece mânia Ta!”* (Iov 14.10-15- parafrizare).

Elihu

s-a dus la Iov și i-a zis: „Iov, floarea aceea nu a păcătuit. Acesta este motivul pentru care se întoarce înapoi, în timp ce omul zace acolo și nu se mai întoarce. Dar într-o zi va veni Unul care va putea sta în spărtură; El își va pune mâinile peste păcătos și va pregăti o cale spre Viața veșnică, iar atunci omul se va ridica din nou.” Oh!

Aceasta

nu a însemnat prea mult pentru Iov; el nu mai avea nevoie de îmbărbătare pentru că era proroc și Duhul Domnului vine la proroc. Și când a venit Duhul, Iov s-a ridicat de pe grămada de cenușă și s-a scuturat. Fulgerele au început să lumineze cerul și tunetele răsunau pretutindeni, iar prorocul a intrat în Duhul și a zis: *„Dar știi că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ.”*

Chiar

dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

Îl

voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea, și nu ai altuia. Sufletul meu tânjește de dorul acesta înăuntrul meu.” (Iov 19.25-27). Căci: „Gol am ieșit din pântecul mamei mele, și gol mă voi întoarce în sânul pământului. Domnul a dat, și Domnul a luat, – binecuvântat fie Numele Domnului!” (Iov 1.21). Atunci de ce suntem descurajați?

Vedeți”

„În ziua aceea Îl voi vedea.” Chiar dacă era plin de bube, *„în trupul meu Îl voi vedea.”* Amin. Oh, uitați-vă la El!

Trebuie

să ne grăbim. Când a murit, Iov a specificat unde să fie îngropat. Citiți printre rânduri... El a specificat locul mormântului în Palestina. Apoi, a venit Avraam, iar când iubita lui Sara a murit... Cerurile n-ar fi ceruri fără Avraam și Sara, nu-i așa? Acești îndrăgostiți credincioși și loiali ai Bibliei.

Fiți

atenți! Și când a murit Sara, Avraam a cumpărat o bucată de pământ în apropierea mormântului lui Iov. Oare de ce? Fiii lui Het i-au zis lui Avraam: „Îți dăm pământul acesta fără bani,” dar el le-a răspuns: „Ba nu! Vă dau atâtea piese de argint pentru el, și voi pune un semn de aducere aminte, ca să se știe că am cumpărat acest ogor ca loc pentru înmormântare.” (Geneza 23 – parafrazare). Oare de ce?

Avraam

era un proroc. El a îngropat-o pe Sara acolo, iar când a venit vremea și a murit și el, a fost îngropat tot în locul acela. Este adevărat? Avraam l-a avut pe Isaac, iar când a venit vremea și a murit, Isaac a fost îngropat lângă Avraam. Este adevărat? Isaac l-a avut pe Iacov și Iacov a murit în Egipt. Dar într-o noapte, înainte de asta, Îngerul Domnului i-a atins șoldul. Din clipa aceea, el a fost un prinț șchiop, dar când a trecut pe partea cealaltă a Râului, Iacov era un bărbat puternic și viteaz. Mai bine să fiu un prinț șchiop aici, nu-i așa?

Dumnezeu

i-a atins șoldul și din momentul acela a fost șchiop pentru tot restul vieții. Și când a venit vremea să moară, Iacov i-a zis fiului său Iosif: „Pune-ți mâna pe coapsa mea și jură pe Dumnezeul părinților noștri că nu vei lăsa oasele mele în Egipt!” Oare de ce? Nu veți găsi motivul în Scriptură, dar să știți că este scris printre rânduri. În ordine.

Și

Iosif a făcut cum i s-a poruncit. Când a murit, l-a luat, l-a dus și l-a înmormântat în Palestina, alături de părinții săi, Isaac și Avraam. Iar când a venit vremea să moară și el, Iosif le-a zis fraților săi: „Să nu-mi lăsați oasele în Egipt!” Oare de ce? „Când veți pleca de aici, să-mi luați oasele și să mi le îngropați în Palestina, alături de oasele părinților mei.” Oare de ce?

Vedeți?

Ei erau proroci și au primit descoperirea tuturor lucrurilor. Ei știau că Iov a spus că *„Răscumpărătorul se va ridica la urmă pe pământ,”* și astfel, așteptau venirea lui Mesia. Ei știau că învierea urma să aibă loc în Palestina, nu în Egipt. Și dacă citim în Matei 27.52-53, acolo scrie că atunci când a înviat Isus, *„mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră, au înviat.*

Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate, și s-au arătat multora.”
Printre ei erau: Avraam, Isaac, Iacov, Iov...

O, eu pot să-i văd...

După învierea Lui, ei au intrat în cetate și vorbeau... Acesta-i motivul pentru care sunt numit „holly-roller.” Așa este. Dar să știți că mă bucur și consider că este un mare privilegiu să fiu numit așa. Pe mine nu mă interesează cum mă numiți: îngropați-mă numai în Isus Hristos, pentru că Dumnezeu îi va învia pe toți cei ce sunt în Hristos. Eu privesc după înviere prin Duhul lui Dumnezeu, nu printr-un seminar teologic.

Dumnezeu îi va duce

la El numai pe cei ce sunt în Hristos Isus. Și cum ajungem în Hristos Isus? Nu prin aderarea la o biserică, nici prin strângerea de mâini, nici printr-o scrisoare de acreditare, ci „printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur trup. (1 Corinteni 12.13). Atunci devenim mădularele aceluiași trup. Amin. Ce minunat!

Și când Moise și

poporul Israel au părăsit Egiptul, au luat cu ei și trupul lui Iosif pentru a fi îngropat în Canaan. Gândiți-vă la spinările biciuite ale sârmanilor evrei, care au suportat greaua robie a egiptenilor. Dar de fiecare dată când vedeau lada cu oasele lui Iosif, își ziceau: „Într-o zi glorioasă vom pleca de aici, pentru că profetul ne-a făgăduit că vom merge în Palestina înainte ca oasele lui să se prăpădească de tot! Da, într-o zi vom merge acasă.” Ce tip desăvârșit pentru Hristos.

Cu câțva timp în

urmă, am mers cu Billy la mormântul mamei lui. Ea a murit când el avea doar un an și jumătate. Micuțul plângea cu amar și i-a pus o floare pe mormânt, dar eu l-am cuprins în brațe și i-am zis: „Nu plânge, scumpule... Mama ta nu este acolo jos, și nici sora ta. Doar oasele lor sunt acolo. Peste ocean este un mormânt gol, pentru că El a înviat din mormânt și este viu în vecii vecilor; și pentru că ele au fost în El, în ziua glorioasă pe care o așteptăm, vor ieși afară și vom merge împreună Acasă.” Ce tip desăvârșit!

Vedeți? Acela era

Cuvântul lui Dumnezeu. După ce au stat în robie timp de patru sute de ani, a venit vremea izbăvirii, pentru că El își ține întotdeauna Cuvântul. Și când a venit vremea împlinirii făgăduinței, în Egipt s-a ridicat un faraon care nu îl cunoștea pe Iosif. Ce a făcut el? A început să-l apese și mai tare pe poporul Israel.

Atunci Dumnezeu a

venit jos într-un Stâlp de Foc și a chemat un bărbat. Noi știm cu toții că Stâlpul de Foc era Îngerul Legământului. Cititorii Bibliei știu că Acela era Logosul, Hristos. Biblia spune că Moise a socotit mai de preț bogățiile lui Hristos, ocară Lui, decât toate bogățiile Egiptului, pe care l-a părăsit când era cu un picior pe tron. Dar mai bine să sufăr împreună cu poporul Lui Dumnezeu, decât să am pentru o vreme toate plăcerile păcatului.

Observați. Toți

oamenii mari, fiecare individual, au avut un moment al deciziei. Tu trebuie să spui „da” sau „nu”, și s-ar putea ca aceasta să fie seara deciziei pentru mulți dintre cei prezenți aici. Tu trebuie să spui: „Îl accept pe Hristos ca Vindecătorul meu!” sau: „Nu-L accept!” Înțelegeți?

Acum mă voi grăbi

puțin pentru că mai am încă vreo 12 minute.

Gândiți-vă că

atunci când s-a apropiat timpul împlinirii promisiunii, Dumnezeu l-a chemat pe Moise dintr-un Stâlp de Foc, dintr-un rug aprins care nu se mistuia, și i-a dat însărcinarea. El i-a zis: „Iată, Eu trimit un Înger înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum, și să te ducă în locul, pe care l-am pregătit.” În locul pe care li-l va da.

„Fii cu

ochii în patru înaintea Lui, și ascultă glasul Lui; să nu te împotrivești Lui, pentru că nu vă va ierta păcatele, căci Numele Meu este în El.

Dar dacă vei asculta glasul Lui, și dacă vei face tot ce-ți voi spune, Eu voi fi vrăjmașul vrăjmașilor tăi și potrivnicul potrivnicilor tăi.” (Exod 23.20-22).

Vedeți? El i-a zis:

„Eu te voi călăuzi și-ți voi da Palestina. Este a ta!”

„Ea este înconjurată de hetii, iebusiți,
fereziți și amoriți, dar v-o dau vouă, vă aparține.”

Haideți să vorbim
puțin despre aceasta.

Țara le aparținea.

Dumnezeu nu a spus: „Te voi duce acolo, voi goli țara și te voi pune în ea!” ci
a zis: „Eu ți-am dat-o, acum du-te și luptă-te!” Ia te uită!

Dumnezeu vă dă în
seara aceasta vindecarea. Ție, doamnă și ție și tuturor. El vă va vindeca, este
a voastră. Peste tot este plin de amoriți, de cananiți și de necredință, dar
intrați și ocupați-o pentru că este a voastră; vă aparține!” Așa este.

Spuneți: „Trebuie
să lupt dacă vreau s-o stăpânesc; mărește-mi curajul, Doamne!”

Acesta nu este un
loc pentru picnic, ci este un câmp de bătălie. Nu este un loc în care să ne
întindem pe spate și să spunem: „Doamne, vino și bagă asta în mine și atunci
voi face...” Nu, nu! Nu așa se face! Dumnezeu nu a procedat niciodată așa, ci El
lucrează întotdeauna în conformitate cu Ceva.

Așa cum am spus
aseară, în natură sunt mai multe legi: legea electricității, legea apei, legea
gravitației, ceea ce înseamnă că tu trebuie să lucrezi în conformitate cu ceva.

El a zis: „Țara este acolo!” Și când s-au uitat, unii dintre israeliți au spus: „N-o putem lua! Noi suntem ca niște lăcuste pe lângă uriașii aceia!” Aceasta au spus zece dintre iscoade când s-au întors.

Dar acolo erau și Iosua și Caleb. Și pentru că știau ce spusese Dumnezeu, au zis: „O putem lua; este a noastră!”

Păi, Ierihonul avea zidurile atât de groase, încât se puteau întrece pe ele două care de luptă, iar porțile acelea mari erau închise. „Cum îl vom putea birui cu sulitele noastre? Oamenii de acolo par niște uriași; probabil sunt urmașii lui Ham.”

Vedeți? Ei priveau la partea firească. Cum poate să umble femeia aceasta? Cum se poate face bine bărbatul acesta care în câteva zile ar trebui să moară din pricina bolii de inimă de care suferă? Dar femeia aceea?

Este inexplicabil.

Așa ceva nu se poate explica, dar Dumnezeu nu poate fi cunoscut prin explicații.

Nimeni nu-L poate înțelege pe Dumnezeu. Tu trebuie să accepți prin credință și să spui: „Așa este.” Este împotriva științei și a cunoștinței omenești. Înțelepciunea lumii este o nebunie înaintea lui Dumnezeu.

Este împotriva oricărei cercetări științifice ca o virgină să nască un Copil, și totuși a făcut-o. De unde a apărut lumea? Dumnezeu a zis: „Să fie...” și a fost.

Acum El v-a dat

această făgăduință; este a voastră. Toți ați fost vindecați cu o mie nouă sute de ani în urmă, când Isus a murit la Calvar. Știu că au crescut o mulțime de spini și că o mulțime de cananiți stau și spun: „Zilele minunilor au trecut!” O mulțime de fereziți strigă: „Eu nu cred ca acei holly-roller.” Dar intrați și luați-o în stăpânire! Este a voastră. Dumnezeu v-a dat-o; vă aparține. Este făgăduința Lui, deci duceți-vă și luați-o orice ar fi. Ce vă pasă de cananiți dacă așa a spus Dumnezeu? Făgăduința Lui nu este pentru acele „fețe lungi” care spun că zilele minunilor au trecut, ci este pentru cel ce crede.

Un bărbat mi-a zis:

„Eu nu cred aceasta, frate Branham,” dar eu i-am răspuns: „Nici nu este pentru tine, ci este pentru cel ce crede.” Asta-i tot.

El i-a zis lui

Moise: „Iată, Eu trimit un Înger înaintea ta...El îți va pregăti calea.”

Dacă ați observat,

când au ajuns acolo, unii au privit spre lucrurile firești, în timp ce alții s-au uitat la lucrurile duhovnicești, la făgăduința lui Dumnezeu.

În urmă cu 5-6 ani,

am fost chemat la un spital unde un băiat era pe moarte din cauza difteriei negre (boală infecțioasă a căilor respiratorii). Doctorul nu a vrut să mă lase înăuntru. Mai târziu am aflat că era catolic. El mi-a zis:

„Predicatorule, nu

poți intra acolo! Gândește-te că ai și tu copii.” Spunea aceasta pentru că încerca să mă protejeze. „Băiatul este pe moarte. Nu se mai poate face nimic pentru el. Este inconștient de două zile, iar electrocardiograma arată că este aproape de zero. Nu mai există nimic să-l poată aduce înapoi.”

Părinții lui, care
erau acolo, au zis:

„Totuși am vrea să
intre la el. Dacă un preot ar vrea să intre, l-ați lăsa?”

„Sigur că da. El nu
este căsătorit și nu are copii ca și tine.”

„Îmi asum
responsabilitatea,” am zis eu.

În cele din urmă
m-a îmbrăcat ca pe unul din Ku Klux Klan, m-am spălat pe mâini și m-a condus în
camera băiatului, care era inconștient. Mama lui a îngenuncheat de-o parte și
tatăl lui de partea cealaltă, în timp ce asistenta medicală stătea la capătul
patului.

N-am făcut nimic
altceva decât L-am rugat pe Dumnezeu să-l lase pe acel copil să trăiască. Nu
cred că era voia Lui să-l ia în felul acela, fiindcă avea vreo 15 ani. Mi-am
pus mâinile peste el și am spus:

„Dumnezeule, acesta
este Cuvântul Tău și eu cred în Tine. Îmi pun mâinile peste el ca aducere
aminte a ceea ce ai spus Tu.” După ce am spus aceste cuvinte, am spus: „Amin!”
și m-am ridicat. Tatăl copilului s-a dus la soția lui, a îmbrățișat-o și a
spus: „Mami, ce minunat este, așa-i?” Și ea a răspuns: „Da, scumpule. Când mă
gândesc că Domnul l-a vindecat pe fiul nostru, este cu adevărat minunat!”
Spuneau aceste cuvinte deși el zăcea acolo pe moarte.

Atunci sora

medicală a zis: „Domnule, cred că nu ați înțeles ce a spus doctorul. Nu zic că este rău să ai credință, dar cum puteți fi atât de bucuroși când fiul vostru va fi doar un cadavru peste câteva ore? Când electrocardiograma arată cum este cea a fiului vostru, înseamnă că pacientul este pe moarte.”

Și bărbatul acela

sfânt, și-a șters lacrimile, a pus o mână pe umărul asistentei și i-a zis:

„Copilă dragă, tu privești la acea electrocardiogramă, fiindcă doar acolo știi să privești, dar eu

privesc la promisiunea divină făcută de Dumnezeu. Băiatul meu trăiește!”

Aleluia!

Fiul lui este acum

căsătorit și are un bebeluș. Depinde ce crezi tu despre făgăduința lui Dumnezeu. El ți-o dă dacă intri și o iei. Este a ta, intră și ia-o!

Cele zece iscoade

au spus: „Păi, nu putem!” dar Iosua și Caleb au știut ce a zis Dumnezeu și au crezut.

Fiți atenți ce

scrie în versetele 29 și 30 din Exod 23:

„Nu-i voi

izgoni într-un singur an dinaintea ta, pentru ca țara să n-ajungă o pustie și să nu se înmulțească împotriva ta fiarele de pe câmp.

Ci le voi izgoni încetul cu încetul dinaintea ta,

până vei crește la număr și vei putea să intri în stăpânirea țării.”

Acceptă vindecarea

acum, indiferent ce ai simțit. Nu aștepta până începe rugăciunea, ci accept-o acum. Dacă nu poți să-ți miști piciorul, dar poți să-ți miști degetul mare, asta-i tot ce-ți trebuie. Așa este.

„Îl voi izgoni pe dușman încetul cu încetul dinaintea ta.” Orice îndoială, orice necredință.... Înainte să se termine adunarea, vei putea să strigi și să alergi înapoi și înapoi. „Dacă vei face tot ce-ți voi spune, Eu îi voi izgoni! Voi trimite Îngerul Meu înainte ta, tu ține doar calea.”

O, creștinilor, voi nu vă dați seama ce privilegiu avem! Este ca și cum am trece pe sub o boltă mare și am intra într-un magazin cu de toate. Când intru într-un astfel de magazin, cu de toate, îmi place să mă comport ca și cum ar fi al meu, voi nu? Dacă văd undeva sus ceva, aduc o scară și mă urc acolo să văd ce este și cum arată.

Așa este și în

Hristos Isus. Noi toți suntem botezați printr-un singur Duh, să alcătuim singurul trup al lui Dumnezeu: Isus Hristos, unde avem pace, bucurie, fericire, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe, îndurare, Duhul Sfânt, puterea lui Dumnezeu, vorbirea în limbi și tălmăcirea, vindecarea divină, înțelepciune, strigăte, slavă, etc. Aleluia! Toate acestea sunt ale noastre, ale fiecărui credincios. Ne aparțin.

„El îți iartă toate fărădelegile tale; El îți vindecă toate bolile tale.” (Psalmul 103.3). Toate acestea îmi aparțin, sunt ale mele.

Dacă vindecarea

divină pare puțin mai sus, este în magazinul meu cu de toate, așa că îmi aparține. Acesta este magazinul nostru cu de toate, ce mai așteptați?

Când sunt aici, mă urc acolo sus și o iau. Este a mea. Poate este puțin mai sus și trebuie să mă întind mai tare, poate trebuie să mă zbat puțin, dar voi avea lucrul acela pentru că sunt determinat să-l am.

Așa erau și israeliții. Ei s-au dus drept spre zidurile care împrejmuiau Ierihonul. Iosua îl văzuse pe Dumnezeu cum despicasă apele Iordanului înaintea lor, deci îi era ușor să creadă că dacă oamenii vor înainta strigând, zidurile vor cădea.

Ei bine, cei care ați primit botezul Duhului Sfânt aveți mărturia că Isus Hristos trăiește și domnește, așa că ar trebui să vă fie ușor să credeți în vindecarea divină.

Păi, Iosua a crezut că de îndată ce vor începe să strige, zidurile se vor prăbuși. Biruința era a lor, pentru că așa spusese Dumnezeu. Asta-i tot. Așa a spus Dumnezeu.

Îngerul Domnului mergea înaintea lor, un Stâlp de Foc noaptea și un Stâlp de nor ziua, Îngerul Legământului, Logosul, Hristos înainte să fie făcut trup ca să locuiască printre noi.

Acum aș vrea să vă întreb ceva. Acela a fost semnul Vechiului Testament: ei au urmat acel Stâlp de Foc. Oriunde mergeau, mergea cu ei; când se oprea Stâlpul de Foc se opreau și ei și își ridicau tabăra sub El.

Biblia nu spune „un tunet de foc”, ci „un Stâlp de Foc.” Și unde se oprea El, se opreau și ei. Preoții Îl urmau pretutindeni, și oridecâte ori se mișcau, sunau din trâmbițe. Chiar dacă era ora 3.00 din noapte sau amiaza, când El pornea, ei toți își ridicau tabăra și Îl urmau. Ei urmau Stâlpul de Foc, pășind astfel în voia Domnului. Ce frumos!

De-a lungul celor aproape 1500 de ani ai epocii întunecoase, ei nu l-au văzut. Dar într-o zi, s-a ridicat unul pe nume Martin Luther. El a văzut Stâlpul de Foc și au pornit în reformă.

Dar știți ceva? Ei au organizat biserica atât de strâns încât a început să fie doar biserica luterană. Ori erau luterani, ori nu... Dar Stâlpul de Foc nu stă deasupra la așa ceva și a plecat mai departe, fără ca luteranii să-L mai poată urma. Trecuseră ani buni de la moartea lui Luther, și s-a ridicat o altă generație de slujitori sau preoți ai bisericii, iar ei au devenit tot mai slabi pentru că Stâlpul de Foc a plecat din mijlocul lor.

Luteranii nu l-au putut urma din cauză că aveau toate acele ritualuri și toate acele lucruri scrise jos.

Dar iată că s-a ridicat un tip pe nume John Wesley, care l-a văzut și a mers după El, pornind o trezire care a salvat Anglia aceluia timp.

Wesley, George Whitefield și alții, au avut acea mare trezire. Dar ce s-a întâmplat în continuare? S-au organizat atât de bine încât după câteva generații au ajuns cât se poate de țepeni. Acesta-i adevărul. Însă Stâlpul de Foc nu a putut să

stea deasupra la așa ceva și a plecat mai departe.

Și un grup de

oameni numiți „pentecostali”, L-au văzut și L-au urmat, ridicându-și o biserică sub El. Dar partea tristă este că și ei s-au organizat, ceea ce a făcut ca Stâlpul de Foc să meargă mai departe fără ca ei să-L poată urma. Așa este. Dar Stâlpul de Foc pleacă oricum. Așa a spus Dumnezeu și acesta este Adevărul. Ei au avut călăuzirea Stâlpului de Foc noaptea și a Norului ziua.

Acum, în seara

aceasta, aici în casa lui Dumnezeu este prezent același Stâlp de Foc... Îngerul Legământului era Domnul Isus Hristos. El a murit, a înviat și trăiește veșnic, dar înainte de moartea SA, a promis că lucrările pe care le-a făcut El, ba chiar mai mari, le vom face și noi, pentru că El S-a dus la Tatăl. Este adevărat?

El n-a pretins

niciodată că ar fi Vindecător, ci a spus: „Eu fac ce Îl văd pe Tatăl făcând; și tot ce face El, fac și Eu.” (Ioan 5.19

- parafrizare). Este corect? Noi am studiat aceasta aseară când am citit din Ioan 5.19. Probabil că a spus aceste cuvinte când a fost criticat că nu i-a vindecat pe toți bolnavii de la scaldătoarea Betesda. El a vindecat un singur bărbat aflat pe targă, pentru că Dumnezeu l-a arătat unde era acel om. Astfel, El S-a dus și a făcut ce l-a spus Dumnezeu să facă, după care a plecat mai departe.

Și ce a spus? „Eu

nu fac nimic de la Mine, ci fac ceea ce Îl văd pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, fac și Eu întocmai. Tatăl Meu lucrează și Eu de asemenea lucrez.”

Acela era Stâlpul

de Foc care Se manifesta aici pe pământ urmând voia lui Dumnezeu. Și după 1900 de ani, noi avem încă același Stâlp de Foc în mijlocul nostru; și El nu este

doar cu mine, ci este cu noi toți.

El a dat o legitimare divină. Vă amintiți de predicatorul baptist care m-a provocat cu privire la vindecarea divină, afirmând că nu sunt decât un prozelit religios și că ar trebui să fiu izgonit din oraș, luându-și în același timp sarcina de a face chiar el aceasta.

Poate mulți dintre voi ați fost prezenți la adunarea din Houston. Să vă văd mâinile. Sigur că da. Peste tot... S-a scris chiar și un articol în ziar. Eu am spus că nu vreau să mă cert cu nimeni, dar fratele Bosworth a zis: „Mă voi ocupa eu.” Și bătrânul „Caleb” a stat în fața aceluia tânăr doctor în divinitate. „Fii liniștit, frate Branham,” mi-a zis el, „fiindcă nu mă voi certa.” Și voi toți știți cum a stat acest bătrân patriarh în fața acelor mii de oameni, zicând:

„Frate Best, vreau să-ți pun o întrebare... Să-mi răspunzi cu „da” sau „nu” și totul va fi clar.” După care a continuat: „Au fost Numele de răscumpărare ale lui IaHVeH aplicate lui Isus? Da sau nu?”

Însă Best a răspuns: „Am să-ți răspund când voi ajunge sus.”

„Te rog să-mi răspunzi acum și nu va mai fi nevoie să mergi sus.”

Păi, n-a fost nimic de spus acolo.

Și fratele Bosworth

a continuat: „Îmi pare rău, frate Best, că nu poți răspunde. Am aici 600 de texte din Noul Testament care afirmă că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”

„Asta-i cea mai slabă!” a spus Best, dovedind cu adevărat că era slab. Dar dacă ar fi spus „Nu”, ar fi negat că Isus Hristos a fost Iehova Jireh, Jertfa dată de Dumnezeu. Dacă ar fi spus „Da,” ar fi recunoscut că El era Iehova Jireh și atunci trebuia să-l aplice și celelalte Nume de răscumpărare: Iehova Răscumpărătorul, Același ieri, azi și în veci. Deci asta a fost tot.

Domnul Best s-a urcat pe platformă, l-a plesnit pe bătrânul predicator care stătea acolo și a zis:

„Aduceți-l pe predicatorul acela divin! Să-l văd și eu făcând o minune și voi crede.”

Fratelui Bosworth i-a fost pur și simplu rușine de atitudinea lui.

Eu mă aflam sus la balcon, unde fusesem dus de fratele meu și de câțiva polițiști. Fratele Bosworth a zis:

„Știu că fratele Branham este în adunare, dar este decizia lui dacă vrea să vină aici să încheie adunarea, sau nu.”

Când l-a auzit ce

spune, fratele meu Howard mi-a zis:

„Stai liniștit!”

„Dar nu stau liniștit?” l-am întrebat eu. Chiar în momentul acela am auzit Ceva. El era acolo. Atunci nu am mai stat liniștit, ci m-am ridicat. Howard a vrut să mai zică ceva, dar soția mea i-a zis: „Lasă-L!” Înțelegeți?

Oamenii au început să strige. Câteva sute de ușieri se țineau de mâini ca să pot merge pe platformă, iar când am ajuns acolo, am zis:

„Nu-l judecați pe domnul Best. Fiind american, el are dreptul să creadă ce vrea. Are și dreptul biblic să creadă, însă fiind american, nu poate fi obligat să creadă ceea ce cred eu. De aceea ducem lupte în Coreea acum.

.....

Eu nu am afirmat niciodată că aș fi un vindecător divin. Acel bătrân diavol a spus atunci când s-a întâlnit cu Isus Hristos: „Dacă ai fi Fiul lui Dumnezeu, ai face o minune în fața mea, ca s-o văd.”

Nu cu mult timp în urmă, un bărbat m-a provocat la radio, spunând că oferă o mie de dolari oricărui om care va face o vindecare divină. O oră mai târziu, la ușa mea erau deja vreo 20 de pacienți cu doctorii lor și dovezile necesare, așa că le-am zis:

„Să mergem să luăm
mia de dolari.” Și ne-am dus la el acasă.

Când m-a văzut,
bărbatul acela mi-a zis: „Te voi duce la Abilene, Texas, unde este sediul
nostru, și acolo vom aduce o fetiță, îi vom tăia brațul și tu s-o vindeci. După
ce vei face aceasta, îți vom da cei o mie de dolari.”

„Tu suferi de o
gravă deficiență mintală, dacă te-ai putut gândi la așa ceva. Același diavol
bătrân l-a spus și lui Isus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca
pietrele acestea să se facă pâini, ca să
mănânci.” (Matei 4.3). L-a dus apoi sus pe Templu și l-a zis: „Dacă ești
Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos; căci este scris: ,El va porunci îngerilor Săi
să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovești cu
piciorul de vreo piatră.” Vedeți, Îi cita
din Scriptură.

Același diavol
bătrân l-a spus lui Isus când era pe cruce: „Dacă ești fiul lui
Dumnezeu, coboară-Te de pe cruce și Te vom crede.”
(Matei 27.40). L-au legat cu o cârpă la ochi, L-au lovit peste cap cu o nua și
l-au zis: „Dacă ești proroc, spune-ne cine Te-a lovit!”

Acel bătrân diavol
trăiește și procedează la fel. El dorea să se facă o minune în felul acela. Nu
avea destulă inteligență să se uite în jur ca să vadă ce face Dumnezeu, sau
altfel spus: Nu avea atitudinea spirituală corectă ca să vadă ce face Dumnezeu.

Isus a spus: „Lăsați-i:
sunt niște călăuze oarbe; și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea
amândoi în groapă.” (Matei 15.14). Așa că,

nu vă certați cu ei!

Revenind la

întâmplarea cu domnul Best, eu i-am zis fratelui Bosworth: „Nu trebuia să spui aceasta, pentru că eu n-am zis niciodată că aș fi un vindecător divin.” În vremea aceea, literatura mea era tipărită în 17 limbi. Și am continuat: „Nu am afirmat niciodată că aș fi un vindecător divin, ci întotdeauna am spus că Dumnezeu este singurul Vindecător. Tot ce fac eu este să-i îndrept pe oameni spre Isus Hristos. În ce privește vedeniile acestea, sunt adevărul. Acesta este un dar divin. Oricine știe că Dumnezeu n-ar avea nici o legătură cu ceva greșit; El nu va depune niciodată mărturie pentru o minciună. Voi știți aceasta. Deci dacă este Adevărul, Dumnezeu Îl va legitima; dar dacă nu este Adevărul, El nu va sta de partea lui.”

Nu am apucat să

spun mai multe, pentru că El Și-a și făcut apariția. În seara aceea erau acolo doi fotografi de la Studiourile Douglas: un evreu și un catolic, și ei au făcut o fotografie în care L-au prins pe El. Chiar în seara aceea, s-au dus și au dezvoltat filmele, fiindcă fuseseră chemați de predicatorul Best să-l fotografieze în diferite ipostaze: cum se face că îi dă un pumn în barbă fratelui Bosworth, etc. Bărbatul acela este baptist, dar nu toți bapțiștii sunt așa.

Când au dezvoltat

filmele au constatat că nu ieșise nici o poză: Dumnezeu nu îngăduise acest lucru. Toate erau voalate. Dar când s-au uitat la filmul în care mă fotografiaseră pe mine, L-au văzut pe Îngerul Domnului. Imediat au intrat în legătură cu George J. Lacy, șeful F.B.I. de la amprente și evenimente dubioase, iar el le-a luat și le-a studiat timp de câteva zile, iar într-o seară a venit, ne-a invitat pe toți în clădirea „Shell” și a spus:

„Cine este
reverendul Branham?”

„Eu.”

„Ridică-te, te

rog.” Apoi a continuat: „Tu vei trece ca orice muritor, dar cât timp va exista o civilizație creștină, fotografia aceasta va fi nemuritoare. S-a spus că nu există nici o dovadă științifică cu privire la vreo Ființă nemuritoare, dar acum nu mai pot susține aceasta. Ochiul mecanic al aparatului de fotografiat nu poate prinde ceva psihologic Aceasta este cu adevărat o Ființă supranaturală.”

El este și în seara

aceasta aici. De ce? Nu pentru mine, ci pentru adevărul pe care L-am mărturisit și a fost văzut în adunările de peste tot din lume.

A fost văzut la

râul Ohio, când eram doar un predicator tânăr și botezam primul grup în biserica baptistă. Într-o singură după-amiază au fost botezate cinci sute de persoane, la capătul străzii Spring din Jeffersonville. Ziarele au scris un articol despre aceasta:

„O Lumină

misterioasă și-a făcut apariția deasupra unui predicator baptist local, care boteza la râu.”

Acea Lumină a fost

surprinsă în mai multe locuri. O puteți vedea în cartea mea.

Dar ea nu s-a prezentat pentru mine, ci pentru că Isus Hristos a înviat din morți; și același Stâlp de Foc care a însoțit poporul Israel, însoțește și

Biserica Duhului Sfânt în seara aceasta.

Moise era unul din prorocii poporului Israel. El nu era poporul, ci era unul din popor. Înțelegeți? Stâlpul de Foc nu a mers cu ei numai pentru Moise, deși a spus: „Voi trimite Îngerul Meu înaintea ta,” ci a făcut-o pentru tot poporul.

Noi toți trebuie să lucrăm împreună într-o unitate. Trebuie să dăm la o parte toate diferențele, să lăsăm deoparte doctrinele și celelalte lucruri, să ne îmbrățișăm și să mergem înainte ca să luăm în stăpânire făgăduința pe care ne-a dat-o Dumnezeu cel Atotputernic. Fie ca El să vă binecuvânteze.

Tată ceresc, îți mulțumim pentru seara aceasta... Eu am încercat să spun câteva cuvinte în fața acestor oameni care sunt o audiență plăcută.

Atotputernicul Dumnezeu care L-ai înviat pe Isus Hristos din morți. În seara aceasta, El stă pe scaunul Său de domnie, așteptând ca Biserica să propovăduiască Cuvântul în toată lumea, astfel ca El să poată veni înapoi și să Se așeze pe scaunul de domnie al lui David. Îngăduie Doamne, ca El, marele Logos, Îngerul lui Dumnezeu care a fost cu poporul Israel în pustie, i-a călăuzit și i-a hrănit cu mană din cer, să fie și cu noi, cu Biserica de astăzi, să ne călăuzească și să ne hrănească cu „mana” Duhului Sfânt din cer, cu putere, semne și minuni. Îți mulțumim pentru El, Tată.

Te rog să te înduri de slujitorul Tău nevrednic și să faci ca seara aceasta să fie o seară de care să-și amintească toți; iar când vom pleca din locul acesta, să spunem și noi ca cei doi de pe drumul Emausului: „Cum nu ne ardeau inimile din pricina prezenței Lui?”

Fă aceasta, pentru că o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Am încercat să termin în fiecare seară la 9.30, ceea ce este ceva nou pentru mine. Adunările acestea nu sunt atât de apăsătoare pentru mine, fiindcă încep să vorbesc și apoi predic... Este o altfel de ungere. Dumnezeu să fie cu noi.

Ce numere s-au împărțit, Billy? „M” de la 1 la 100. Deci s-au împărțit o sută de numere de rugăciune cu litera „M”. În ordine.

Azi dimineață am avut o vedenie minunată. Soția mea a ieșit puțin din cameră, iar în timpul cât a fost plecată, mă uitam la un pătrat luminos în care se desfășura o vedenie puternică. Când a revenit în cameră, i-am spus și ei și am fost cutremurați amândoi de puterea Duhului Sfânt.

Astăzi le-am spus-o și la câțiva frați, dar nu știu ce înseamnă. Cu siguranță a fost ceva mareț. Poate vom avea timp să vorbim despre ea mâine sau în altă zi.

Câți din cei prezenți aici nu au numere de rugăciune, dar vor să fie vindecați? Ridicați mâna. În orice adunare, sunt vindecați cam 10% din cei ce vin pe platformă, restul fiind din sală. Vedeți? Tot ce vă cer este să vă rugați și să credeți din toată inima că ceea ce vă spun este adevărul și că Dumnezeu a făcut aceasta. În ce mă privește, eu cred din toată inima că fiecare dintre voi va fi vindecat. Fie ca Domnul să vă binecuvânteze și să se îndure.

Aș vrea să stați liniștiți, în special cei mici. Stați în liniște pe locurile voastre, pentru că acesta este un serviciu al Domnului.

Cred că voi, creștinii, mă înțelegeți, fiindcă sunt fratele vostru. În aceste adunări te confrunți cu tot felul de lucruri. Nici nu vă dați seama cum este când intri într-un canal de duhuri pentru o vedenie, și ai o mulțime în care unii se roagă, alții se îndoiesc, etc.

Și Isus S-a întâlnit într-o zi cu o asemenea mulțime. Și ce a făcut?
L-a luat pe acel bărbat de mână, l-a scos afară din cetate, iar acolo a luat țărână și scuipat și a făcut un pic de tină cu care i-a uns ochii, apoi i-a spus să meargă să se spele și va vedea. Și așa a fost.

A fost într-un alt loc, unde toți plângeau după o fetiță care murise.
Toți au râs de El pentru că a zis că fetița nu este moartă, ci doarme. Și ce a făcut? I-a scos afară pe toți și a intrat El. Vedeți? Este nevoie de unitate și armonie; toți trebuie să fie într-un acord. Atunci Duhul Sfânt vine fără nici o problemă și după o rugăciune simplă se întâmplă lucruri minunate.

Nădejdea mea este că veți crede că ceea ce v-am spus este adevărat.
Dumnezeu știe că v-am spus Adevărul. Am văzut adunări în care s-au adunat stive de scaune cu rotile, târgi și cârje, și am stat doar pe platformă.

În Africa de Sud, la o singură rugăciune s-au vindecat douăzeci și cinci de mii de oameni. La o singură rugăciune. A fost suficient să vadă un singur lucru întâmplându-se pe platformă și asta a fost tot. Toți își ziceau: „Dacă Dumnezeu este pe platformă este și printre noi,” și douăzeci și cinci de mii s-au vindecat la o singură rugăciune.

Aș vrea să stați în rugăciune în timp ce oamenii se vor alinia în rând.
Vreau să credeți din toată inima că Dumnezeu vă va face bine, fiindcă atunci o va face.

Domnul să ne dea tot timpul această credință. Am văzut o femeie care a fost vindecată chiar acum. Așa este. Fie ca Domnul Isus să ne binecuvânteze.

Vreau să fiți plini de respect și să credeți din toată inima că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu este aici ca să vă facă bine pe toți cei care aveți nevoie de aceasta. Știu că în ziua judecății, când tainele inimilor vor fi

descoperite, voi da socoteală de ceea ce spun, dar acesta este adevărul: Atotputernicul, Îngerul pe care-L vedeți în fotografia aceea este aici, la o distanță mai mică de două picioare de mine.

În Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, iau sub control fiecare duh din această clădire, spre slava lui Dumnezeu.

Fiți respectuoși, pentru că trebuie să vorbesc puțin cu femeia aceasta. Dacă ar fi aici, ce i-ar spune Isus acestei femei? I-ar zice: „Te voi vindeca!”? Nu ar putea, pentru că El a făcut-o deja, este adevărat? Odată, El S-a oprit la o fântână, a vorbit cu o femeie și i-a spus care era problema ei. El putea să facă numai ce-I arăta Tatăl, așa-i? Așa spune Scriptura. Noi știm că El nu este mort, ci este viu, și este prezent în locul acesta în formă de Duh. Cel pe care-L vedeți în fotografia de acolo este El, Domnul, Logosul, Îngerul Legământului, și este prezent aici.

Acum am să vorbesc puțin cu sora noastră. Cred că nu ne cunoaștem, este adevărat, doamnă? În ordine. Aș vrea toată atenția ta. Învățătorul nostru a vorbit odinioară cu femeia de la fântână și i-a zis: „Dă-Mi să beau.” Și ea l-a răspuns: „Fântâna este adâncă și nu ai cu ce să scoți.”

„Dacă ai ști cine este Cel cu care stai de vorbă, tu Mi-ai cere să-ți dau să bei și n-ar mai fi nevoie să vii să scoți altă apă.” Presupun că știi povestirea. Oare de ce vorbea așa? După părerea mea sinceră, cred că vorbind cu ea S-a familiarizat cu duhul ei, cu sufletul ei, și a aflat ce probleme avea.

Dacă El este Același ieri, azi și în veci, dacă Stâlpul de Foc este aici, Duhul Sfânt, cred că El îmi va descoperi și mie care este problema ta...

Tu știi că Filip s-a dus și l-a adus pe Natanael. Când Filip i-a vorbit despre Isus, Natanael a zis: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?” „Vino și vezi!” i-a răspuns prietenul său. Și când l-a văzut venind, Isus a zis: „Iată un israelit în care nu este vicleșug.” „De unde mă cunoști?”

„Înainte să te cheme Filip, te-am văzut când erai sub măslin.” Aceasta l-a convins pe Natanael, așa-i? Doar atât i-a spus și a fost destul.

Aceasta ar fi de-ajuns și pentru tine? Te va face să crezi? Eu cred că da. Noi doi suntem la fel ca în tabloul de la fântână: un bărbat și o femeie care nu se cunosc stau de vorbă.

Și femeia aceea era o credincioasă. Ea a zis: „Părintele nostru Iacov, ne-a făcut fântâna aceasta și a băut și el din ea.” Și tu ești o credincioasă, iar eu sunt fratele tău.

Dacă va vrea, Dumnezeu cel Atotputernic va descoperi acum care este problema ta. Tu ai probleme cu ochii; ai astigmatism, dar ai venit aici pentru cineva care locuiește în alt ținut. Este un ținut cu multe lacuri: Minnesota, este adevărat? Și femeia aceasta are o boală rară, este adevărat? Văd un doctor înalt și slab care o consultă. Este ceva care nu-i lasă sângele să circule prin vene. Îl văd cu ceva în urechi, apoi atinge locul care îl doare și dă din cap. Este adevărat? Este adevărat ce ți-am spus? Nu eu ți-am spus aceste cuvinte, ci altcineva; și El cunoaște toate lucrurile; știe ce a fost și ce va fi. Este adevărat? Lucrul acesta a fost pentru o prietenă, așa-i? Dă-mi batista și vino aici.

Scumpul nostru Tată ceresc, Te rog s-o vindeci prin marea Ta putere pe femeia pentru care a fost adusă această batistă. Fie ca Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să meargă mai departe acum, și aceste două femei să fie vindecare

spre

slava lui Dumnezeu, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Vino aici. Câți credeți din toată inima? Toți ar trebui să spuneți: „Cred că Isus Hristos este prezent. El a înviat din morți și este viu. Ceea ce vedem este doar o adevărare a prezenței Lui. El vă stimulează credința prin predicarea Cuvântului, apoi vine și Se legitimează făcând minuni.

Vino. Desigur, fiecare dintre voi poate vedea că bărbatul acesta are o pâlnie în ureche. Să ne plecăm capetele, dar să nu le ridicăm până nu vă spun eu.

O, bunule Dumnezeu care L-ai ridicat pe Isus din mormânt, așa cum spunea David: „Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.” (Psalmul 110.1).

Te rog să ai milă de bărbatul acesta, care are în ureche o pâlnie mare. Satan i-a făcut acest mare rău ca să-l poată împinge în fața vreunei mașini și să fie omorât înainte de vreme, dar Tu ești Fiul slăvit al lui Dumnezeu, Cel care l-a dezbrăcat de toată puterea lui la Calvar.

O, Doamne, rugămintea mea este să ne dai ceea ce ne-ai promis chiar în seara aceasta, fiindcă ai zis că ne vei da orice vom cere în Numele Tău. Și eu cer ca duhul de surzenie care îl robește pe bărbatul acesta, să-l părăsească chiar acum, în Numele lui Isus Hristos, Fiul Dumnezeului celui viu.

De cât timp ești așa? (Bărbatul vorbește cu fratele Branham). În

ordine. Puteți să vă ridicați capurile. În ordine. Deci acum poți auzi aceste zgomote. Crezi din toată inima? Știi că te iubește, nu-i așa? Da? Mă auzi?

Și tu ai o boală de ochi, este adevărat? Ai și un cheag de sânge în picior, așa-i? Acum te-au părăsit, au plecat de la tine. Aceste boli au fost multă vreme acolo, dar acum au plecat.

Și încă ceva: te pregătești să călătorești cu avionul. Socrul tău tocmai a murit. El locuia în Idaho. De acolo ai venit. El tocmai a murit și tu vei pleca dimineață. Ai primit vestea astăzi; du-te deci în drumul tău și bucură-te. Domnul să te binecuvânteze și să te facă bine.

Aveți credință în Dumnezeu! Credeți din toată inima și veți avea ce ați cerut.

Crezi că artrita de care suferi te va părăsi? Ai și tensiune arterială, este adevărat? Suferi și de astmă. Bine, ridică mâna și spune: „Accept!” Dumnezeu să te binecuvânteze, și fie ca Domnul să te facă bine. Amin.

Tu ai hernie, este adevărat domnule? Și vrei să scapi de ea. Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Da? Dumnezeu să te binecuvânteze. Poți primi ceea ce ceri.

Să credeți și cei aflați în audiență, pentru că ungera Duhului Sfânt este peste tot. Tot ce vi se cere este să credeți din toată inima și Dumnezeu vă va da.

Vino, doamnă. Nu ne cunoaștem, așa-i? Eu unul nu te-am văzut niciodată. Dacă ești bolnavă, eu nu te pot vindeca, însă viața ta nu îmi este ascunsă. Dar nu sunt eu, ci este bunătatea Tatălui nostru, care te cercetează printr-un dar

ceresc. Văd sus un semn: „9 A.M.” Este vorba de o operație care va avea loc duminică sau luni, este adevărat? O, Dumnezeule, ai milă de sora noastră și binecuvântează-o ca să fie bine prin Numele lui Isus. Amin. Dumnezeu să fie cu tine și să te ajute.

Vino. Tu ești aici pentru o fetiță care are leucemie. Doctorii nu mai au ce să-i facă, este adevărat? Tu ești asistentă medicală. Ai avut astmă, dar Domnul te-a vindecat. Apoi ai alunecat de pe cale. Predă-ți inima lui Dumnezeu și fetița și tu veți fi bine. Du-te și Dumnezeu să fie cu tine. Crede din toată inima.

Vino, doamnă. Vei asculta de mine ca de prorocul lui Dumnezeu? Crezi? Scutur-ți piciorul și artrita te va părăsi. Du-te și fii vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Vino. Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Ține-ți respirația. Acum nu mai tușești. Du-te și fii bine în Numele lui Isus, fiindcă astmul te va părăsi.

Doamnă, tu ai fost vindecată în timp ce stăteai acolo. Mulțumește-i lui Dumnezeu.

Haideți să spunem: „Lăudat să fie Domnul (Adunarea spune: „Lăudat să fie Domnul!”). Credeți din toată inima și veți vedea slava lui Dumnezeu. Lăudați-L în gura mare! Cred că fiecare persoană din locul acesta poate fi vindecată chiar acum. Întreaga sală este albă, abia vă mai văd.

Ridicați-vă în picioare și acceptați-L pe Isus Hristos și El vă va vindeca.

Atotputernicule Dumnezeu, eu alung orice duh rău în Numele lui Isus

Hristos. Eliberează-i pe cei suferinzi și vindecă-i în Numele lui Isus Hristos.

- Amin -